

A jelenben él a hitünk

Imádság

2022.03.31.

Mindannyian egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkoztak az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt. (ApCsel 1,14) Az Apostolok Cselekedeteiből hozott idézet megmutatja, miként várja az apostolok közössége azt, amit Krisztus megígért: „állhatatosan imádkoztak”.

Ha emberi életünk tapasztalatát komolyan szemügyre vesszük, rádöbbenünk, mennyire terhelnek minket szükségleteink, megoldatlan problémáink, fájdalmaink, bizonytalanságaink. Ha élettapasztalatunkat komolyan vesszük, várakozunk arra, hogy valaki segítsen a még nem birtokolt boldogsághoz jutni.

Ha ez a várakozás tudatos, akkor természetes módon imává válik. Ahhoz az Istenhez imádkozunk, aki felkeltette bennünk a kérdést és meg is adja arra a választ.

Az imádság együtt, közösen való kérés. Ha felfedezzük, hogy képtelenek vagyunk magunktól a boldogságra, arra döbbenünk rá, ami alapvetően összeköt bennünket a többi emberrel. Senki sem várakozhat tehát nélkül, hogy ne érezné: „egy szívet alkot” mindenki-vel.

Mikor imádkozunk? Mikor érezzük, hogy szükségünk van az imádságra? Kivel imádkozunk? Miért/Kiért imádkozunk? Milyen tapasztalatunk van a zsolozsmáról?

Assisi Szent Ferenc Plébánia